

دوشنبه 18 آذر 1398 - 11 ربیع الثانی 1441 - 9 دسامبر 2019

معرفی عراق به عنوان متجاوز از سوی سازمان ملل متحد (1370 ش)

معرفی عراق به عنوان متجاوز از سوی سازمان ملل متحد (1370 ش)، یازده سال پس از آغاز جنگ هشت ساله تحمیلی رژیم بعث عراق علیه ایران و سه سال پس از صدور قطعنامه 598 شورای امنیت و اتمام جنگ و با تلاش‌های پی‌ریزی‌های سیاسی مسئولان نظام جمهوری اسلامی، حقانیت ایران در دفاع مشروع به اثبات جامعه جهانی رسید. خاویر پرز دکوئیار، دبیر کل وقت سازمان ملل متحد در 18 آذر 1370 طی یک گزارش رسمی به شورای امنیت اعلام کرد که عراق در 31 شهریور 1359 به ایران حمله کرده و متجاوز است. اعلام اینکه در جنگ تحمیلی، عراق آغازگر و مسؤول جنگ بوده است، یک پیروزی بزرگ سیاسی است. این دفاع و نبرد، در حالی ادامه و پایان یافت که جهانیان، بانی جنگ را می‌شناختند و حتی به کمک او شتافته بودند. آنان زمانی به خود آمدند که سلاح‌های ارسالی به عراق، علیه خودشان به کار گرفته شد و عراق، منطقه خلیج فارس را درگیر جنگی مهیب و عظیم کرد. متجاوز بودن عراق، گرچه بسیار دیر اعلام شد، اما از پیروزی‌های مهمی است که در تاریخ کشورمان به عنوان واقعه‌ای بزرگ ثبت شده است.

رحلت آیت‌الله العظمی سید محمد رضا گلپایگانی، عمه‌القدر حوزه علمیه قم (1372 ش)، در 1277 سال (1316 ق) در منطقه گوگد گلپایگان به دنیا آمد. وی پس از طی دروس مقدمات در زادگاه خود، راهی اراک گردید و در 21 سالگی وارد درس خارج فقه و اصول آیت‌الله حائری یزدی شد. ایشان پس از هجرت به قم، در حلقه اصحاب خاص استاد قرار گرفت و پس از تاسیس حوزه علمیه قم و رحلت آیت‌الله حائری یزدی تدریس خارج فقه و اصول خود را آغاز کرد. حاصل تدریس هفتاد ساله ایشان پرورش ده‌ها شاگرد مجتهد و عالم می‌باشد که هر کدام استوانه مهمی در حوزه علمیه محسوب می‌شوند. حضرات آیات: مرتضی حائری یزدی، شهید مرتضی مطهری، شهید محمدعلی قاضی طباطبائی، شهید سیداسدالله مدنی، شهید دکتر محمد مفتاح، شهید دکتر سیدمحمدحسینی بهشتی، علی مشکینی، ناصر مکارم شیرازی، جعفر سبحانی، لطف‌الله گلپایگانی، حسن حسن‌زاده آملی، احمد جنتی، علی‌پناه اشتیاردی، رضا استادی و علی احمدی میانجی و ده‌ها عالم فاضل از جمله شاگردان آن مرجع بزرگ دینی می‌باشند. آیت‌الله گلپایگانی دارای نگاشته‌ها و تقریرات فراوانی می‌باشد و در دوران سی و دو ساله مرجعیت، یکی از ارکان فقاقت بوده و به ضرورت، در تمام ابواب فقه، فتوا داده است. کتاب الحج، کتاب القضاء و حاشیه بر عروة الوثقی و... از جمله تالیفات آن فقیه بزرگوار به شمار می‌روند. ایشان همچنین در جریان انقلاب اسلامی و پس از آن، همواره حمایت خود را از قیام و رهبری آن اعلام می‌کرد. آیت‌الله گلپایگانی سرانجام پس از عمری خدمت و تدریس و تألیف، در هجدهم آذرماه 1372 ش برابر با 24 جمادی‌الثانی 1414 ق در سن 95 سالگی دار فانی را وداع گفت و پس از تشییع با شکوه، در مسجد بالاسر حرم حضرت معصومه(س) به خاک سپرده شد.

آغاز هشتمین کنفرانس سران کشورهای اسلامی، در تهران (1376 ش)، هشتمین اجلاس سران کشورهای اسلامی در تهران با شرکت قریب به اتفاق سران کشورهای اسلامی و مقامات عالی رتبه پنجاه و پنج کشور مسلمان در هجدهم آذرماه 1376 و با سخنان مهم مقام معظم رهبری آغاز شد. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در این سخنان با تکیه بر سه محور عمده اسلام، امت اسلامی و سازمان کنفرانس اسلامی و با اشاره به وضعیت موجود ملل مسلمان و کشورهای اسلامی در دنیای امروز و تصویر و دورنمای آن، بر ضرورت شناسایی و شناساندن اسلام، پیشینه و دورنمای امت اسلامی و ظرفیت، قدرت و وظایف سازمان کنفرانس اسلامی تأکید کردند. ایشان همچنین پیشنهادهای تشکیل بازار مشترک اسلامی، تشکیل پارلمان مشترک اسلامی، تشکیل دیوان داوران اسلامی و تلاش برای عضویت دایم دنیای اسلام در شورای امنیت سازمان ملل تا زمانی که حق و توبه قوت خود باقی است را به سران کشورهای اسلامی ارایه نمودند. هشتمین اجلاس سران کشورهای اسلامی در حالی در تهران برگزار شد که جهان اسلام با مشکلات عدیده‌ای از قبیل: فرایند به اصطلاح صلح خاورمیانه و حمایت بی‌روسی و چرای آمریکا از رژیم صهیونیستی، ادامه برادرکشی و جنگ در افغانستان و نیز بحران جامو و کشمیر، بوسنی و هرزگوین و... روبرو بود. در پایان اجلاس سه روزه کنفرانس اسلامی در بیستم آذر 1376، اعضای سازمان متعهد شدند که با تروریسم مقابله کنند و برای بازپس‌گیری قدس و مسجدالاقصی و حق ملی مردم فلسطین و بازگشتن به سرزمینشان و ایجاد کشور مستقل فلسطین با حاکمیت قدس شریف به عنوان پایتخت، تلاش کنند. از دیگر نتایج این اجلاس می‌توان به اتحاد رهبران جهان اسلام علیه رژیم صهیونیستی و محکوم کردن جنایات آنان اشاره کرد. اجلاس تهران از موفق‌ترین نشست سران کشورهای اسلامی بود که بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های کشورهای غربی و آمریکا داشت. در این اجلاس، جمهوری اسلامی ایران، ریاست کنفرانس اسلامی را تا سه سال برعهده گرفت.

تولد "جان میلتن" شاعر و نویسنده بزرگ انگلیسی (1608 م)، در 9 دسامبر 1608 م در لندن به دنیا آمد. او از کودکی به شعر و ادبیات جان میلتن، شاعر بزرگ قرن هجدهم انگلستان، در 9 دسامبر 1608 م در لندن به دنیا آمد. او از کودکی به شعر و ادبیات

علاقه‌رلم&ای ویژه پیدا کرد و در 21 سالگی اولین اثر مشهور خود را به نام سرود تولد مسیح(ع) سرود. وقایع دوران زندگی میلتن او را به شدت آزار می‌داد به طوری که تصمیم گرفت علیه بیدادگری قیام کند. میلتن از سی سالگی وارد مبارزات شدید سیاسی علیه پادشاه و استبداد و برای دفاع از آزادی قلم و بیان شد و این مبارزه را بیست سال ادامه داد. با این حال این مبارزات به هدف مطلوب او نینجامید و او خسته و رنجور، گوشه انزوا گزید و به خلق آثار هنری خویش پرداخت. در این حال بود که بر اثر نوشتن و مطالعه زیاد، بینایی چشمان خود را از دست داد و با آغاز دوباره استبداد، سوزناك‌رلم&ترین اشعار خود را به نظم درآورد. میلتن در سال 1660م، کور و خسته و نومید، اثر جاویدانش با نام بهشت گمشده را سرود. وی در این اثر، داستان عصیان شیطان در برابر خدا و سرگذشت آدم و حوا را به منظور توجیه مشیت الهی نسبت به بشر باز می‌گوید. این اثر، یکی از بزرگ‌رلم&ترین حماسه‌رلم&های منظوم جهان به شمار می‌رود و از لحاظ استحکام کلام، در ادبیات انگلیس بی‌رلم&نظیر است، به طوری که میلتن را پس از شکسپیر، در ردیف اول قرار می‌دهد. ویژگی شعر میلتن، در استحکام، صراحت و ظرافت آنهاست. تعادل و ترکیب شعر با موضوع و هماهنگی آن دو با هم با پیچیدگی‌رلم&های اوزان، در تمامی آثار میلتن به چشم می‌خورد. میلتن، شعر آزاد را با چنان استحکام و صراحت و ظرافتی می‌سازد که هیچ یک از معاصرانش به آن دست نیافته‌رلم&اند. اشعار مختلف او، ادراک بی‌رلم&نظیرش را در پیچیدگی‌رلم&های اوزان خوش‌رلم&آهنگ نشان می‌دهد. آهنگی که از تعادل ساختمان و ترکیب استادانه شعر با بیان موضوع، اعم از خطابه‌رلم&نویسی یا داستان‌رلم&پردازي، حاصل می‌شود. نثر میلتن نیز بسیار فصیح و استوار است و هنر نمایشی او نیز در حد قابل قبولی قرار دارد. نفوذ عظیم میلتن در آثار نویسندگان انگلیسی و آلمانی نیز به خوبی دیده می‌شود. به طور کلی، شعر میلتن، ثمره وقوف کامل او بر ادبیات یونانی و لاتینی است که بر اثر استعداد و نبوغ خاص شاعر، به ادبیات انگلیسی می‌پیوندد و با آن تکامل می‌یابد. میلتن آثار دیگری نیز دارد که بهشت بازیافته، روح شادمان و روح اندوهناك نیز از آثار معتبر جهان به شمار می‌روند. جان میلتن سرانجام در هشتم نوامبر 1674م در شصت‌رلم&وشش سالگی درگذشت، در حالی که هرگز نتوانست آن‌رلم&چه را می‌خواست، به چشم ببیند.

تولد "کارل شیل" شیمی‌رلم&دان و هسته سئدی و از بنیان‌رلم&گذاران شیمی جدید (1742م) کارل ویلهلم شیل، شیمی‌رلم&دان سوئدی در 9 دسامبر 1742م در سوئد به دنیا آمد و با پشتکار و علاقه بسیار به تحصیل ادامه داد. شیل که در عصر شکوفایی علم شیمی می‌زیست، پس از پنج سال تلاش و مطالعه پی‌رلم&گیر در اکتبر 1772م موفق به کشف گاز "کلر" شد که یکی از عناصر مهم شیمیایی است و موارد استفاده بسیاری در صنعت دارد. وی هم‌رلم&چنین در سال 1774م موفق به کشف اکسیژن شد و نام آن را "هوای آتشین" نهاد اما این عنصر در همان سال توسط لاوزیه دانشمند فرانسوی کشف شده و اکسیژن نام گرفت. این محقق سوئدی هم‌رلم&چنین منگنز و گلیسیرین را کشف کرد. کارل شیل سرانجام در 21 می سال 1786م در 44 سالگی درگذشت.

تأسیس "کاخ کرملین" در مسکو، مرکز سیاست روسیه (1840م) در تاریخ نهم دسامبر 1840م، کاخ بزرگ کرملین که یکی از زیباترین ابنیه تاریخی امروزی روسیه محسوب می‌شود در شهر مسکو، افتتاح شد. این کاخ در زمان نیکلای اول، تزار روسیه در شهر مسکو پایتخت این کشور و در ساحل چپ رود مسکوا بنا شده است و تا قبل از این که حکومت شوروی، مقر خود را در این کاخ اعلام کند، کاخ موقتی تزار نامیده می‌شد. کرمل به معنای آرگ دولتی و دژی است که داخل شهری بسازند، دارای دیوارهای سنگی بزرگ باشد و هم‌رلم&چنین ادارات دولتی، داخل آن واقع شوند. هرچند در روسیه، کرمل‌رلم&های زیادی وجود دارد ولی از همه مهم‌رلم&تر و معروف‌رلم&تر، کاخ بزرگ کرملین است که اکنون ادارات مرکزی دولت روسیه در آن واقع است. در کاخ کرملین مهم‌رلم&ترین مجمع‌رلم&های عمومی، جلسات شورای عالی و کنفرانس‌رلم&های بزرگ بین‌رلم&المللی تشکیل می‌شود. آن چه امروزه و در زبان سیاسی، سیاست‌رلم&های کاخ کرملین خوانده می‌شود، مجازاً به معنای سیاست‌رلم&های روسیه و مقامات آن و یا نظرات و خط مشی‌رلم&های روسیه است، در حقیقت نام محلی است که مقر رسمی حاکمان سیاسی این کشور می‌باشد.

شکست بنه، امیه در اردیبا، (730ه) نهم دسامبر در تقویم گرگوری، در همچنین روز از سال 730 میلادی، اقوام خزر در حوالی اردبیل شکستی مفتضحانه به قوای بنی امیه وارد کرده فرمانده آنها جراح حکمی را به قتل رساندند.